

AIN KARIM

ZPRAVODAJ FARNOSTI OSTRAVA-ZÁBŘEH

LEDEN 2014

ROČNÍK XII.

ČÍSLO 141

SLOVO OTCE JAKUBA

Drazí farníci a čtenáři,

privítali jsme rok 2015 a už ukrajujeme den po dni z jeho průběhu. Říká se: nový rok – nová výzva. Nevím, zda jste si na začátku toho letošního roku dali nějaké to předsevzetí a zda je opravdu naplňujete a dodržujete, ale určitě nás v tom nastávajícím čase čeká spousta výzev.

V životě Církve stojíme letos také před dvěma výzvami. Papež František vyhlásil rok 2015 Rokem zasvěceného života. Možná si říkáme, že to není určeno pro nás – nejsme ani řeholníkem ani jeptiškou. A přece papež předkládá tuto výzvu celé Církvi. Jistě se asi ode mě nepožaduje, abych všeho hned nechal, opustil svou rodinu a zaměstnání a utíkal do nejbližšího kláštera. To ne, ale máme děkovat za všechny, kteří se rozhodli jít cestou úplného odevzdání se do služeb Boha. Zároveň máme pocítovat radost, že právě tyto osoby skrze své zasvěcení přináší Boha do tohoto světa. A také máme prosit za nová řeholní povolání. Proč? Aby skrze tyto osoby více pronikalo světlo Boží lásky do našeho prostředí. A nezapomeňme – i my jsme

byli při křtu zasvěceni. Ano, byli jsme pomazáni olejem křížma na znamení naší přináležitosti ke Kristu.

*Druhá událost se nás bude dotýkat mnohem osobněji. Naši biskupové chtějí podnitit větší úctu a význam Eucharistie v životě křesťana, v životě rodiny, farnosti, diecéze, v životě celé naší vlasti. A proto se rozhodli na tento rok vyhlásit **Národní eucharistický kongres (NEK)**, na nějž se máme připravovat ve farnostech, rodinách a diecézích. O NEKu se více můžeme dozvědět z internetu, TV Noe či Katolického týdeníku. Věřím, že i v naší farnosti budeme více prožívat úctu k Eucharistii, ať už společně či každý osobně. Nesu v sobě teď jednu vzpomínku na nemocného člověka, co strávil Vánoce v nemocnici a za nímž jsem přišel se svatým přijímáním. Ptám se ho, jak se mu vede, co ho bolí, jaké má přání, a on mi odpovídá: „Přišel Pán Ježíš, co více si přát!“ Kristus je v Eucharistii stále přítomen pro nás – co více si přát...*

Přeji nám, abychom dokázali letošní výzvy, ať už osobní či ty v Církvi, naplnit a prožívat tak milostiplný rok 2015.

o. Jakub

SVĚTEC

m ě s í c e

svatý

Rajmund z Penafortu

* 7. ledna *

Narodil se ve Španělsku blízko Barcelony ve šlechtické rodině pánů z Penafortu (Peñafortu) asi kolem roku 1175. Vystudoval filozofii v Barceloně a několik let pak sám vyučoval filozofii v Barceloně. Roku 1205 dál studoval v Bologni práva a získal akademický titul profesora kanonického práva. Po dokončení studia vyučoval v Bologni kanonické právo. Publikoval také pojednání o církevním zákoně, které je do teď uloženo ve Vatikánské knihovně. Byl dobrý právník a obhajoval chudé lidi před soudem. Barcelonský biskup Berengar jej při své cestě z Říma přiměl k návratu do vlasti a po vysvěcení jej učinil kanovníkem, později proboštem a generálním vikářem. Ve věku kolem 46 let vstoupil do dominikánského řádu schváleného

teprve r. 1216. Vynikal jako věhlasný kazatel, zpovědník a velmi dobrý rádce. Spolupodílel se na založení řádu mercedářů, jehož náplní bylo vykupování křesťanských vězňů ze zajetí mohamedánských Maurů. Papež Řehoř IX. v roce 1230 povolal Rajmunda do Říma, aby z něj učinil svého zpovědníka, poradce a domácího kaplana. Je známo, že Řehoř IX. od něj jednou dostal za pokání pečlivě se ujímat chudých a poskytovat jim pomoc. To tehdy, když Rajmund viděl, že do papežského paláce přišla skupina chudých a odcházela z papežova domu s nepořízenou. Papež pak poctivě dbal, aby bylo o chudé postaráno. Rajmund na příkaz papeže sepsal předpisy církevního práva do sbírky v pěti svazcích, zvané Dekretálky. Ty se staly hlavním pramenem právního učení a základem kodexu církevního práva.

Kolem roku 1235 se Rajmund vrátil do rodné Barcelony a stal se představeným kláštera. Nově uspořádal řádové stanovy a projevil se jako zkušený, pečlivý a laskavý otec, když navštěvoval jednotlivé řádové komunity. Vydal také příručku pro zpovědníky „Summa casuum.“ Po dvou letech složil ze zdravotních důvodů funkci (bylo mu asi 70 let). Dál žil jako prostý bratr a věnoval se misionářskému dílu na obrácení Mohamedánů a Židů. Proto v několika kláštřích zřídil školy, kde se učilo arabštině a hebrejštině. Odtud pak vycházeli schopní misionáři.

Zemřel 6. ledna roku 1275 ve věku kolem 100 let. Svatořečen byl v roce 1601 Klementem VIII. Je patronem Barcelony, učitelů církevního práva a kanovníků. Je zobrazován v dominikánském hábitu, jak jede na moři na svém plášti.

Jeho památka se slaví 7. ledna.

MS

OHLEDNUTÍ

Ministrantský výlet do Starého Zubří

Jednou za dva měsíce jezdíme se všemi malými ministranty na výlet. Už loni jsme se vydali na toto pěkné místo.

Když jsme dojeli ke kapli Sv. Ducha, přivítala nás Kubova babička s dědou. Náš bohoslovec Kuba Lasák uvedl scénku o tom,

co jsou vlastně Vánoce. Ptal se dětí na otázky typu: „Co je Betlém?“ „Jak se slaví Vánoce?“ „Kdo to vlastně byl Ježíšek?“

Malí ministranti si přece jenom něco zapamatují, a proto pěkně a pravdivě odpovídali. Po těchto vyčerpávajících odpovědích jsme se museli posílnit na další cestu do aquaparku ve Valašském Meziříčí.

Na bazénu jsme dováděli a skotačili. Po uplynutí doby, kterou jsme měli vyhrazenou na bazén, jsme „vychladli“ u svačinky a po naskládání se opět do aut, vrátili domů. Myslím, že se výlet všem líbil a malí ministranti si ho užili.

MBK

NOVOROČNÍ VÝLET

Dne 2. 1. 2015 jsme si se Společem sv. Duch udělali novoroční výlet. Krátce po deváté hodině jsme vyrazili směr Pustevny. Cesta auty rychle uběhla. Po příjezdu na místo jsme vyčkali na otce Pavla Marka, který přijel i se svojí maminkou. Dále pak už všichni kráčeli vzhůru. Výšlap ze začátku probíhal v klidu, ale poté jsme se všichni vrátili do svých dětských let a začala koulovačka. Myslím, že každý z nás zakusil horský sněž.

Otec Pavel s otcem Jakubem si vychutnávali převahu a tak skoro všichni skončili v hromadách sněhu. Bety, která dokumentovala naši cestu, jako jediná byla od této bitvy uchráněna. Když jsme konečně dorazili na vrchol, zamířili jsme obhlédnout shořelou chatu Libušín a poté naše stopy vedly do

místní Koliby na jídlo. Většina z nás si dala k obědu výbornou valašskou kyselicu nebo halušky s brynzou. Po obědě jsme se bohužel museli vydat zase zpátky dolů do údolí, jelikož se už připozdívalo. Cestou z vrcholu nám začalo pršet, takže všechn sních roztál. Jakmile jsme dorazili k autům, byli jsme až na kost promočení. Celý výlet jsme završili mší svatou v naší farnosti.

A co na závěr? Když se nás otec Jakub během cesty ptal, o čem má kázat na večerní mši svaté, navrhl jsem mu, nechť káže o nás mladých, o tom, že jsme krásná Boží stvoření. Později mě napadlo, že by mohl

otec Jakub také kázat o vnímání Boží krásy při pohledu z horských vrcholů na okolní krajinu. Myslím, že si každý člověk může najít Boží obraz v něčem jiném. Někdo třeba v mladém člověku, když vidí jeho rozzářenou tvář plnou radosti, jiný ji najde právě v kráse hor – uchvacující podívané, horském vzduchu, příjemné atmosféře a klidu.

Simča K.

ŽIVÝ BETLÉM

26. prosince, na svátek Sv. Štěpána jsme stejně jako vloni mohli vidět v kostele Sv. Ducha divadelní představení O narození Ježíška, které hráli naši nejmenší. Zeptala jsem se sedmileté Anežky:

„Hraješ ráda divadlo?“ „Ano.“

„Co je na tom nejlepší?“ „Převlékání a vymýšlení kostýmů na určitou roli.“

„Nebála ses vystupovat před tolika lidmi?“

foto (c) Pavel Motan

foto (c) Pavel Motan

„Ne, vůbec.“

„Koho jsi hrála?“ „Stařenku.“

„Co se ti na tvé roli líbilo?“ „Že byla krátká, protože mě tím pádem nebolely nohy. Nemusela jsem dlouho stát. A ještě bylo dobré, že ta stařenka Ježíškovy rodiče nevyhazovala, ale dobře jim poradila.“

„Co bylo na nacvičování nejhorší a co nejlepší?“ „Nejhorší bylo, než jsme se to všichni naučili. Co budeme říkat, dělat, kde budeme stát a tak. A nejlepší bylo, že to mělo dobrý konec jako pohádka, že se

foto (c) Pavel Motan

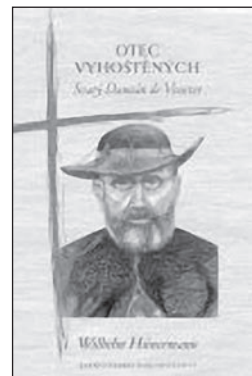
narodil Ježíšek.

Děkuji ti za rozhovor.

foto (c) Pavel Motan

ReCENZIE

Wilhelm Hünermann Otec vyhoštěných

Karmelitánské nakladatelství, 2013

Tato kniha mi zůstala jako památka na mého strýčka - kněze, který už byl hodně starý, když jsme byli malí, ale i přesto se nám věnoval. Často jsme se s ním chodili koupat k řece i v dešti. Říkal, že v dešti je voda nejteplejší. Zpátky jsme se vraceli podél cesty bosí a s plavkami nebo lopuchovými listy na hlavách. Pěkně jeden za druhým.

U něj doma to vždycky vonělo bylinkami, protože připravoval lidem různé masti a mazání. I tato kniha, když jsem ji otevřela, voněla – hlavně vzpomínkami.

Líčí příběh belgického chlapce Damiána de Veuster pocházejícího z rodiny sedláků, který odpověděl na Boží volání a stal se knězem a co víc – misionářem na ostrově malomocných. Je to nádherná kniha o oddanosti, lásce a hluboké víře.

Roku 1995 byl Janem Pavlem II. prohlášen za blahoslaveného a Benedikt XVI. jej roku 2009 připočetl k zástupu kanonizova-

vaných svatých. Je patronem lidí stížených malomocenstvím a nemocí AIDS.

Ukázka:

„Všichni jsme kouřili, všichni!“ , volali teď i ostatní, a hnědí klučiči všeli zkroušeně hlavy. Páter Damián se na chvilku zadíval na hnědý troubel své dýmky. Maminka mu ji kdysi poslala z Flander. To je možné, to je možné, říkal si. Dýmka mi tedy přináší malomocenství a smrt. Ale co! Což to musela být právě ta nevinná dýmka? Bylo to přece ozduší na Molokai, jídlo, jež mu po celá léta připravovaly malomocné ženy, otrávený dech malomocných, jež ležel nad tímto ostrovem, v kostele, v sirotčinci, ve všech chatách. Proč by měla být podezírána právě dýmka? Nesmysl!

„Něbrečte, děti!“ , řekl Damián rázně. „Malomocenství nemohlo přijít dýmkou, troubel je přece tuze tenká. Ale co mi berete tabák za mémi zády a ani se mne nezeptáte? Neznáte sedmé přikázání?“

„Ó, to bylo jenom maloučko, docela jen trošičku, Makuo“, bránily se zahambené děti. „Pro takovou trošinku tabáku by přece Pán Bůh nedělal sedmé přikázání!“

Lýdie Štulová

Pastorační akce 2015

20. 1. Den modliteb za naši farnost s bohoslovci v semináři

29. 1. – 1. 2. Duchovní obnova pro Neofyty (pokřtěné v dospělosti) na Velehradě. Informace na webových stránkách Poutní dům Stojanov na Velehradě.

1. 2. Kostel Svatého Ducha 16.00, Česká mše vánoční J.J. Ryby na poděkování za uplynulý rok

7. – 13. 2. Zimní farní dovolená v Sant Martinu v Tirolsku

17. 2. Pomazání nemocných v naší farnosti

20. a 21. 3. Diecézní setkání mládeže s otcem biskupem v Místku

21. 3. Kostel Svatého Ducha, setkání Neofytů (pokřtěných v dospělosti)

28. 3. Zpovědní den před Velikonoce, kostel Svatého Ducha

1. 5. Ministrantský den v Olomouci

8. 5. Pouť motorkářů, kostel Svatého ducha

9. 5. Diecézní pouť rodin, Zlaté Hory-Maria Hilf

23. 5. Biřmování v naší farnosti, kostel Svatého Ducha

24. 5 Pouť v kostele Svatého Ducha

29. 5. Noc kostelů

31. 5. Pouť ve farním kostele

7. 6. 1. svaté přijímání v naší farnosti, kostel Svatého Ducha

2. 7. Farní pouť na Svatý Hostýn

16. – 21. 8. Letní farní dovolená, Polla Rakousko

15. – 17. 10. Národní eucharistický kongres v Brně

13. – 15. 11. Duchovní obnova pro muže, Albeřice

INFORMACE

- **17. 1.** Workshop biřmovanci, biskupství.
- **20. 1.** Den modliteb za naši farnost s bohoslovci v semináři.
- **22. 1.** v 19.00 **Náboženství pro dospělé**, téma: GEDEON (T. Hořínek), farní sálek
- **25. 1.** **Koncert 20 let dětského sboru** při NDMS, začátek v 16.00.
- **29. 1. – 1. 2.** **Duchovní obnova pro Neofyty** (pokřtěné v dospělosti) na Velehradě. Informace na webových stránkách Poutní dům Stojanov na Velehradě.
- **1. 2.** Kostel Svatého Ducha 16:00, **Česká mše vánoční J. J. Ryby** na poděkování za uplynulý rok.

Ain Karim – měsíčník římskokatolické farnosti Ostrava-Zábřeh, registrován na MKČR č. E13947. Vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Zábřeh, U zámku 6, IČO 45210446, tel.: 599 097 086. Příspěvky zasílejte na: ainkarim@centrum.cz Internet: www.farnostoz.cz
Vedoucí redaktor: o. Vítězslav Řehulka
Redakční rada: o. Jakub Dominik Štefík, o. Václav Tomiczek, M. Domašik, M. Staňková, F. Böhmová, L. Stulová
Grafická úprava a sazba: J. Böhm
Číslo 141 dáno do tisku 8. ledna 2015